

Sygn. akt **IC 834/10**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : **S.S.O. Grażyna Lipianin**

Protokolant : **protokolant sądowy Olga Kuna-Kowalczyk**

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014r. na rozprawie

sprawy z powództwa

G. H.

Przeciwko

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie, rentę i ustalenie

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda G. H. tytułem zadośćuczynienia kwotę 85.000zł (osiemdziesiąt pięć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od 18 stycznia 2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.698,66zł (osiemnaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem skapitalizowanej renty;

III. ustala odpowiedzialność pozwanego za następstwa wypadku z dnia 22 maja 2008r., mogące wystąpić u powoda w przyszłości;

IV. oddala powództwo w pozostałej części;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.617zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;

VI. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 7.028,52zł (siedem tysięcy dwadzieścia osiem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt 834/10

UZASADNIENIE

W pozwie z 3 listopada 2010r. G. H. wnosił zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.:

1. zadośćuczynienia w kwocie 85.000zł z odsetkami ustawowymi od 21 stycznia 2009r. do dnia zapłaty,
2. odsetek od kwoty 12.000zł za okres od 21 stycznia 2009r. do 19 sierpnia 2009r.,

3. renty z tytułu utraty możliwości zarobkowych oraz zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość w kwocie 492,07zł miesięcznie płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca

oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za mogące się ujawnić w przyszłości następstwa wypadku, któremu uległ powód 22 lipca 2008r. i zasądzenie kosztów procesu (pozew z uzasadnieniem k. 2-10).

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów. Podniósł, że ostatecznie uszczerbek na zdrowiu powoda ustalony została na 16% i pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w toku likwidacji szkody zaspokoił zasadne roszczenia powoda (odpowiedź na pozew k. 115-122, odpis z rejestru przedsiębiorców k. 127-132).

W piśmie z 3 sierpnia 2012r. pozwany podniósł zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody w co najmniej 50% z powodu nie zapięcia pasów bezpieczeństwa. Nadto podniósł zarzut zrzeczenia się roszczenia o zadośćuczynienie w stosunku do sprawcy szkody A. N. i brak uzasadnienia kierowania roszczeń do ubezpieczyciela, którego odpowiedzialność jest jedynie odpowiedzialnością akcesoryjną w stosunku do odpowiedzialności sprawcy szkody (pismo k. 279-281).

28 grudnia 2012r. doszło do przejęcia (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. w zw. z art. 506§ 4 k.s.h. Zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h. Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki przejętej spółki (...) na zasadzie sukcesji uniwersalnej (pełnomocnictwo k. 350, odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców k. 351-356, postanowienie k. 357-358).

W piśmie z 22 listopada 2013r. pełnomocnik pozwanego cofnął zarzut niezapięcia pasów bezpieczeństwa przez powoda (pismo k. 373).

W piśmie z 11 lutego 2014. pełnomocnik pozwanego cofnął wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii instytutu oraz zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody (pismo k. 381).

Powód popierał żądania zgłoszone w pozwie. Wniósł o zasądzenie renty od 22 lipca 2008r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. H. w dniu 22 lipca 2008r. uczestniczył jako kierowca w zderzeniu czołowym z innym pojazdem.

Doznał urazu głowy z krótkotrwałą utratą przytomności oraz obrażeń ciała w postaci:

otwartego złamania rzepki prawej,

skręcenia prawego stawu skokowo-goleniowego,

zwichnięcia II i III kości lewego śródstopia w stawie stępowo-śródstopnym,

zwichnięcia palucha stopy lewej,

wielomiejscowego złamania żuchwy,

rany szarpanej brody i wargi dolnej,

utruty zębów 31, 41, 42, 32, 33.

Został przewieziony do Wojewódzkiego Szpitala (...) w C. przez pogotowie ratunkowe. Tam przebywał od 22 do 28 lipca 2008r. Był hospitalizowany na oddziale ortopedii. Miał założony gips na prawą nogę do pachwiny, a na lewą do kolana. Po zaopatrzeniu złamań kończyn przetransportowany został do Kliniki (...) w L. (karta informacyjna k. 16). Tam przebywał do 11 sierpnia 2008r. Był operowany w znieczuleniu ogólnym ze względu na uraz twarzoczaszki.

Zabezpieczono złamanie trzonu żuchwy za pomocą płytek. Usunięto zęby 32, 33. Wykonano plastykę brody (karta informacyjna k. 17, historia choroby k. 20-21, karta informacyjna k. 22-27).

Był ponownie hospitalizowany w szpitalu w C. w dniach od 11 do 13 sierpnia 2008r., od 9 do 13 października 2008r. i od 1 do 3 grudnia 2008r. w celu kontynuacji leczenia złamanych kończyn dolnych (karty informacyjne k. 28, 30 i 35). W dniu 10 października 2008r. usunięto operacyjnie materiał zespalający z kolana, z zaleceniem usunięcia materiału z rzepki za miesiąc.

Wymagał pomocy i opieki rodziny. Przez 3 miesiące leżał, a potem próbował chodzić o kulach. Nie mógł jeść, spożywał zmixowane posiłki przez słomkę (zeznania świadków I. K. k. 194v-195 i Z. H. k. 195-196, zeznania powoda k. 136v-138 i 387v-388v).

Konsultowany przez psychologa 25 listopada 2008r. wykazywał znamiona syndromu stresu pourazowego, zespół psychoorganiczny pourazowy (opinia psychologiczna 179-182v).

W dniu 2 grudnia 2008r. usunięto materiał zespalający z rzepki prawej.

W dniach od 5 do 19 stycznia 2009r. miał zabiegi rehabilitacyjne w szpitalu w C. (zaświadczenie k. 37).

Od 27 lutego do 2 marca 2009r. był hospitalizowany w PSK Nr 1 w L. celem usunięcia operacyjnego płytek zespalających złamanie żuchwy (karta informacyjna k. 49 52-55).

Poddawany był rehabilitacji w sanatorium uzdrowiskowym w P. od 27 maja do 19 czerwca 2009r. (zawiadomienie o skierowaniu k. 56, informacja o przebytej rehabilitacji k. 57-58).

7 sierpnia 2009r. podjął leczenie w Poradni Chirurgii Stomatologicznej w C. (zaświadczenie k. 61).

Przed wypadkiem pracował sezonowo jako palacz C.O. W 2007r. uzyskał dochód w kwocie 4.585,28 zł, w tym 3.149,58 zł ze stosunku pracy. W 2008r. uzyskał dochód 6.612,28zł, w tym ze stosunku pracy 2.664,03zł (zeznania podatkowe w aktach szkody). Z wykształcenia jest technikiem mechanikiem, ale nigdy nie pracował w tym zawodzie. W sezonie letnim wyjeżdżał z kolegami do Szwecji, gdzie miał pracować i uzyskiwać znaczące dochody, ale żadnych dokumentów na tę okoliczność nie przedstawił (zeznanie powoda k. 136v-138). Był zarejestrowany jako bezrobotny i okresowo pobierał zasiłek dla bezrobotnych. 4 lutego 2008r. podpisał umowę o pracę jako palacz c.o. – pracownik gospodarczy ze Spółdzielnią Mieszkaniową w S. na okres jednego miesiąca z wynagrodzeniem zasadniczym 1.126zł (umowa k. 109-110).

W dacie wypadku był zarejestrowany jako bezrobotny. Po wypadku nadal pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Od 1 stycznia do 31 grudnia 2009r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ZUS w kwocie netto 465,56zł miesięcznie. Potem przez pół roku otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych od 2 lutego 2010r. do 1 sierpnia 2010r., za luty 469,30zł netto, za marzec i kwiecień po 508,98zł netto, za kolejne miesiące w kwocie netto 427,65zł (zeznanie powoda k. 137v, wysokość zasiłku akta I Co 182/10).

W następstwie wypadku powód był niezdolny do pracy (zaświadczenia lekarskie k. 66-73). Lekarz orzecznik ZUS 14 lipca 2009r. uznał powoda za częściowo niezdolnego do pracy do 31 grudnia 2009r. w związku ze stanem narządu ruchu (orzeczenie k. 59). Decyzją z 27 lipca 2009r. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w C. orzekł o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności powoda do 27 lipca 2010r. Ustalono, że niepełnosprawność istnieje od 22 lipca 2008r. Wskazano zatrudnienie w warunkach pracy chronionej (orzeczenie k. 164, zaświadczenie lekarskie k. 166). 30 sierpnia 2010r. uznano lekki stopień niepełnosprawności, istotnie obniżoną zdolność do pracy do 30 sierpnia 2013r. (orzeczenie k.165, zaświadczenie lekarskie).

Od 20 listopada 2013r. powód pracuje jako palacz c.o. w Spółdzielni Mieszkaniowej w S. na podstawie umowy o dzieło, która jest podpisywana co miesiąc. Od wypadku nie miał stałej pracy, tylko sporadycznie podejmował drobne prace, typu malowanie mieszkania, szpachlowanie (zeznania powoda k. 387v-388v). Jest zarejestrowany jako bezrobotny.

Ma 35 lat. W razie bólu przyjmuje tabletki przeciwbólowe i stosuje maści. Prywatnie konsultuje się u ortopedy. Ma trudności przy wchodzeniu po schodach z powodu dolegliwości kolana prawej nogi i kostki.

Pozostała blizna od czerwieni wargowej wargi dolnej po stronie prawej (od kącika ust 1,5cm) schodząca łukowato w dół do bródki, a następnie rozdzielająca się gwiazdźście na prawą i lewą stronę brody. Szpara ust jest zmniejszona po stronie prawej. Występują zaburzenia mimiki wargi dolnej, pogrubienie bródki głównie po stronie lewej. „Zacina” się przy goleniu brody ze względu na blizny. Usta mają zmniejszone rozwarcie – na 2 palce. Zgryz jest wadliwy z przesunięciem żuchwy w lewo. Występuje asymetria twarzy. Biegły z zakresu chirurgii ogólnej i urazowej uszczerbek na zdrowiu powoda z powodu złamania żuchwy, rany szarpanej brody i wargi dolnej oraz utraty zębów określił na 21,5%. Rokowania na przyszłość ze względu na uraz twarzoczaszki są dobre. Nie należy spodziewać się pogłębienia oszpecenia lub deformacji twarzy (opinia biegłego sądowego zakresu chirurgii J. S. k. 204-205).

Biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. trwały uszczerbek na zdrowiu powoda ustalił na 29%, w tym otwarte złamanie prawej rzepki 15%, skręcenie prawego stawu skokowo-goleniowego 7% i zwichnięcie II i III kości lewego śródstopia 7%. Zwichnięcie lewego palucha uległo prawidłowemu wygojeniu, bez zmian uzasadniających ustalenie uszczerbku na zdrowiu. Rokowania na przyszłość są złe. Występujące pourazowe zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu rzepekowo-udowego mają charakter postępujący. Powodują stopniowe pogarszanie się funkcji narządów ruchu. W przyszłości należy oczekiwać pogorszenia się funkcji prawego stawu kolanowego, a tym samym prawej kończyny dolnej. Podobnych zmian należy oczekiwać na poziomie lewej stopy, tj. w obrębie lewego stawu stępowo-śródstopnego. Ze względu na schorzenia narządów ruchu związane z wypadkiem powód wymagał pomocy innych osób wymiarze 3 godzin dziennie przez okres 3 miesięcy po urazie (opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G.k. 247-251).

W wyniku urazu twarzoczaszki ze złamaniem żuchwy doszło do następowego osłabienia czucia w zakresie skóry żuchwy po stronie lewej (częściowe uszkodzenie nerwu trójdzielnego). Biegły zakresu neurologii trwały uszczerbek na zdrowiu powoda w następstwie wypadku określił na 5%.

Obecnie powód nie leczy się u neurologa. Okresowo przyjmuje leki przeciwbólowe. Leczy się u ortopedy i stomatologa. Występują bóle stóp, prawego kolana, bóle żuchwy, osłabienie czucia w zakresie lewej strony żuchwy. Z punktu widzenia neurologicznego rokowania na przyszłość są dobre. Nie należy spodziewać się pogłębienia osłabienia czucia w zakresie skóry żuchwy po stronie lewej (opinia biegłego z zakresu neurologii E. B. k. 220-221).

Doszło do złamania trzonu żuchwy w odcinku przednim po stronie lewej oraz bezpośredniej utraty trzech zębów stałych oraz pośredniej utraty kolejnych dwóch zębów stałych przednich, które znalazły się w szczelinie złamania. Czynność narządu żucia została odtworzona w wyniku rehabilitacji za pomocą stałego uzupełnienia protetycznego. Uzupełnienia takie mają określoną wytrzymałość i będą wymagały wymiany, ze względu na zużycie i zmieniające się warunki podłoża kostnego (opinia biegłego sądowego z zakresu ortodontyki i stomatologii B. W. k. 229-231).

Blizny na brodzie i nogach są dla powoda krępujące, szczególnie blizny na twarzy. Miał trudności w mówieniu. Źle funkcjonował z wstawionymi zębami, „sepleniał”. Nadal ma trudności przy jedzeniu. Nie czuje jak mu coś wypływa z ust, krępuje się spożywając posiłki z rodziną.

Wypadek zmienił plany życiowe powoda. Mieli się pobrać z I. K., która również doznała obrażeń w tym samym wypadku. Z powodów finansowych każde z nich nadal mieszka u swoich rodziców, mimo że w 2011r. urodziło im się dziecko (zeznania świadków I. K. k. 194v-195 i Z. H. k. 195-196).

W następstwie wypadku powód doznał utraty zdrowia w sensie fizycznym. Sytuacja przymusowego unieruchomienia fizycznego, konieczność poddania się zabiegom operacyjnym, rehabilitacja stanowiły niewątpliwie traumatyczne przeżycia dla powoda. Wystąpiły wówczas objawy depresyjne. Nie mógł spać, leżał wpatrując się w sufit. Cierpienia fizyczne, które odczuwał, powodowały cierpienia o charakterze psychicznym. Aktualnie powód poradził sobie w zakresie sfery psychicznej (opinia biegłego w zakresie psychologii B. O. k.212-214v).

W dniu 20 stycznia 2009r. powód podpisał ugodę z A. N., której odpis został złożony w sprawie karnej. Pokrzywdzeni G. H. i I. K. przyjęli przeprosiny A. N.. Oświadczyli, że nie mają żalu do niej. Powód pokwitował odbiór kwoty 15.000zł tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku wypadku drogowego z 22 lipca 2008r., w następstwie którego doznał obrażeń ciała i 2.000zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Oświadczył, że jego roszczenia odszkodowawcze zostały zaspokojone i zrzekł się wszelkich roszczeń wobec A. N. w przyszłości. Wyraził zgodę na warunkowe umorzenie postępowania karnego toczącego się wobec A. N. (odpis ugody k. 166 akt sprawy VII K 1036/08 Sądu Rejonowego w Chełmie). Postępowanie karne wobec sprawcy wypadku A. N. zostało umorzone warunkowo na okres próby 2 lat wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmie z 27 stycznia 2009r. w sprawie VII K 1036/08 (odpis wyroku k. 14-15).

Szkoda została zgłoszona do (...) Asekuracja w dniu 23 października 2008r. Pełnomocnik powoda wystąpił o zapłatę 60.000zł zadośćuczynienia, zaznaczając że roszczenia mają charakter tymczasowy i będą precyzowane (pismo k. 74-77, akta szkody k. 14-17).

W toku likwidacji szkody 10 listopada 2008r. ustalono uszczerbek na zdrowiu powoda na 32%, ze wskazaniem oceny za 6 miesięcy otwartego złamania rzepki prawej (opinia lekarska k. 105-106). Orzeczenie „ostateczne” dotyczące otwartego złamania rzepki prawej i utraty zębów 31, 32,33, 41,42 wydano 16 lipca 2009r. Wskazano celowość stosowania kul łokciowych (opinia lekarska k. 107-108). 18 listopada 2008r. (...) Asekuracja wypłaciło powodowi 25.000zł zadośćuczynienia, 793zł zwrotu kosztów dojazdu oraz koszt wizyty u psychologa 50zł (decyzja k. 81-82). 12 grudnia 2008r. wypłacono 1.128 zł tytułem zwrotu kosztów opieki (decyzja k. 83).

W piśmie z 12 lutego 2009r., doręczonym 17 lutego 2009r., pełnomocnik powoda wniósł o wypłatę zadośćuczynienia dodatkowo w kwocie 12.000zł, ponad przyznaną kwotę 25.000zł (pismo k. 84-86). Żądanie ponowił pismem z 7 maja 2009r. (pismo k. 87-88).

21 maja 2009r. przyznano zwrot kosztów leczenia 175zł i dojazdów 286,65zł (decyzja k. 89). 6 lipca 2009r. pełnomocnik wystąpił o zwrot kosztów leczenia 387 zł i dojazdów do szpitala i lekarzy 662 zł (pismo k. 90-91).

17 sierpnia 2009r. pełnomocnik pozwanego wniósł o wypłatę dodatkowej kwoty 25.000zł zadośćuczynienia na zasadzie art. 445 § 1 kc, kosztów leczenia 2.500zł i renty 500zł od dnia wypadku na zasadzie art. 444§ 2 kc z tytułu utraty dolności do pracy (pismo wysłane 12 sierpnia 2009r. k. 92-94). Decyzją z 17 sierpnia 2009r. przyznano dopłatę zadośćuczynienia w kwocie 12.000zł, koszty dojazdu 662zł i koszty leczenia 387zł. Przelew dokonano 19 sierpnia 2009r. (decyzja k. 95, informacja o transakcji k. 111, akta szkody).

Odmówiono prawa do renty (decyzja k. 96).

22 stycznia 2010r. pełnomocnik powoda wystosował pismo do pozwanego z żądaniem zadośćuczynienia w kwocie 83.000zł, zwrotu kosztów leczenia 6.788,05zł i kosztów dojazdu 95zł (pismo k. 97-98). 18 maja 2010r. wypłacono odszkodowanie 6.788,05 zł z tytułu kosztów leczenia (decyzja w aktach szkody). 6 października 2010r. wypłacono 95 zł kosztów dojazdu i 385zł za uszkodzone rzeczy (decyzja k. 100).

Łącznie tytułem zadośćuczynienia pozwany wypłacił kwotę 37.000zł. Od sprawcy wypadku powód otrzymał 15.000zł (bezsporne).

W dniu 19 października 2010r. pełnomocnik powoda skierował do (...) Asekuracja przedsądowe wezwanie do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 85.000zł i renty z tytułu niezdolności do pracy oraz pogorszenia widoków na przyszłość w kwocie 984,15 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazał, że gromadzi dokumentację przygotowując pozew (wezwanie k. 101-103). Wezwanie doręczone zostało pozwanemu 25 października 2010r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Dokumenty nie były podważane przez żadną ze stron i sąd nie znalazł podstaw moich zakwestionowania. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków oraz samego powoda, w takim zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach. Nie są wiarygodne

odnośnie wysokości dochodów uzyskiwanych przez powoda w Szwecji, gdyż nie zostały potwierdzone żadnym innym obiektywnym dowodem. Nadto gdyby nawet powód faktycznie otrzymywał tam wynagrodzenie, to podlegałoby opodatkowaniu, co wpływałoby na wysokość dochodu. Wysokości tych dochodów powód nie udowodnił.

Opinie biegłych powołanych do ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda Sąd podzielił jako sporządzone w oparciu o uznane metody przez osoby do tego kompetentne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady.

Przepis art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c. normuje szczególny rodzaj odpowiedzialności ciężącej na posiadaczach pojazdów poruszanych za pomocą sił przyrody. Wobec faktu, że szkoda była wynikiem ruchu dwu pojazdów, odpowiedzialność sprawcy jest określona na zasadzie winy zgodnie z art. 436 § 2 kc. Wyłączna wina drugiego kierowcy nie była kwestionowana.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego za wszelkie następstwa wypadku u powoda jest umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarta przez sprawcę wypadku z (...) Asekuracja oraz przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392). Zakład ubezpieczeń, co do zasady, winien wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (art. 14 ust.1 w/w ustawy).

Roszczenie o zadośćuczynienie Sąd uwzględnił na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., które stanowią, że w przypadku zaistnienia uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Powód doznał szeregu urazów. Okresowo mogą występować dolegliwości bólowe, a co za tym idzie ograniczenia w funkcjonowaniu. Rokowania nie są pomyślne. Pozostały blizny, deformacja twarzy i dolegliwości, które będą towarzyszyły powodowi w dalszym życiu, przypominając o wypadku.

Zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujawnionej jako cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia). Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (tak wyrok SN z 3 lutego 2000 roku, I CKN 969/98, lex nr 50824).

Nie ulega wątpliwości, że powód w następstwie wypadku doznał cierpień fizycznych i psychicznych. Ma 35 lat. Obniżeniu uległa jego sprawność fizyczna. Okresowo będzie odczuwał dolegliwości w następstwie urazu. W okresie zaostrzeń dolegliwości mogą występować ograniczenia funkcji ruchowych.

Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z 22 kwietnia 1985 r. II CR 94/85 nie publ.).

Sąd przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia miał na względzie całokształt okoliczności sprawy, rozmiar cierpień, ich intensywność i czas trwania, wiek poszkodowanego oraz konsekwencje wypadku w przyszłości.

Odpowiednim zadośćuczynieniem za doznaną przez powoda krzywdę, uwzględniając już wypłaconą kwotę 37.000zł i 15.000zł, które powód otrzymał od sprawcy wypadku, jest żądana kwota 85.000zł. Jest ona usprawiedliwiona i podlega zasądzeniu w całości.

Żądanie zasądzenia odsetek od kwoty zadośćuczynienia uzasadnione jest treścią art. 481§ 1 i 2 kc oraz art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Powód wystąpił o zadośćuczynienie w kwocie 60.000zł już 23 października 2008r., z czego otrzymał 25.000zł 18 listopada 2008r. i 12.000zł 19 sierpnia 2009r. Jednakże ustabilizowanie stanu zdrowia powoda i jego ocena przez specjalistów wymagały czasu. Proces leczenia powoda nie był zakończony, tym samym nie można było ustalić ostatecznie następstw wypadku. Pozwany odpis pozwu ze sprecyzowanym ostatecznie żądaniem i załączoną aktualną dokumentacją, otrzymał 3 stycznia 2011r. Mógł ocenić zasadność zadośćuczynienia (potwierdzenie odbioru k. 134). Licząc 14 dni na niezwłoczną zapłatę, pozostaje w zwłóce od 18 stycznia 2011r.

Nie znajduje uzasadnienia żądanie zasądzenia odsetek za zwłokę w zapłacie kwoty zadośćuczynienia 12.000zł. Szkoda wymagała ustalenia. Proces leczenia nie był zakończony i w ocenie Sądu dodatkowa wypłata 12.000zł w sierpniu 2009r., przy uwzględnieniu, że powód otrzymał już wcześniej 25.000zł i 15.000zł od sprawcy szkody, nie została dokonana ze zwłoką. Toteż żądanie odsetek ustawowych od kwoty 12.000zł za okres od 21 stycznia 2009r. do 19 sierpnia 2009r. zostało oddalone.

Pozwany zasadnie podnosi, że odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter akcesoryjny. Ponosi on odpowiedzialność tylko wtedy i w takim zakresie, w jakim odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający (art. 822§ 1 kc). Uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczeń bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 822§ 4 kc). Między roszczeniem wobec sprawcy i ubezpieczyciela istnieje ścisła współzależność polegająca na tym, że roszczenia istnieją obok siebie dopóty, dopóki jedno z nich nie zostanie zaspokojone.

Powód nie uchylił się od skutków swego oświadczenia złożonego wobec sprawcy. Sąd uznał jednak, że ugoda powoda ze sprawcą wypadku dotycząca roszczeń, w szczególności przyszłych, pozostaje w sprzeczności z zasadami współzycia społecznego – art. 58 kc. Sprawca czynu jest zobowiązany do naprawienia szkody. Ugoda w części dotyczącej zrzeczenia się roszczeń przyszłych w sposób rażąco narusza interesy powoda i jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. W chwili zawarcia ugody powód był w trakcie leczenia, miał prawo oczekiwać usunięcia skutków wypadku. Nie można wymagać by, nie będąc specjalistą z zakresu medycyny i pozostając w trakcie leczenia, przewidywał następstwa wypadku i zagrożenia. Tymczasem z opinii biegłego z zakresu ortopedii, wywołanej w sprawie, wynika jednoznacznie, że uszkodzenia są trwałe i rokowania są złe.

Częściowo zasadne jest żądanie zasądzenia renty z tytułu ograniczenia zdolności zarobkowania. Stosownie do treści art. 444 § 2 k.c., jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej, albo zwiększyły się potrzeby poszkodowanego lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Rentę przyznano za 6 miesięcy 2010r., za cały rok 2011, 2012 i 8 miesięcy roku 2013. Do 30 sierpnia 2013r. powód miał ustalone orzeczeniem ograniczenie zdolności do pracy. W ocenie Sądu przy aktualnej sytuacji na rynku pracy, mając na uwadze stan zdrowia powoda i wynikające z tego ograniczenia w podjęciu pracy, winien otrzymać rentę celem zrekomensowania ograniczenia dochodów w tym okresie.

Łącznie rentę skapitalizowaną przyznano za 38 miesięcy, co przy żądanej miesięcznie kwocie 492,07zł, daje kwotę zasadzoną 18.698,66zł.

Za okres od wypadku do połowy 2010r. żądanie zostało oddalone, ponieważ powód najpierw pobierał zasiłek dla bezrobotnych, następnie od stycznia do grudnia 2009r. rentę i potem ponownie przez 6 miesięcy 2010r. zasiłek dla bezrobotnych. Rekomensowało to utracone dochody powoda. Również za okres po 30 sierpnia 2013r. żądanie stałej

renty podlega oddaleniu. Powoda nie uznano za niezdolnego do pracy, a pewne ograniczenia w cięższych pracach nie pozbawiają go możliwości zarobkowania na zasadach sprzed wypadku. Powód nie udowodnił by uzyskiwał znaczące dochody zatrudniając się przy robotach budowlanych w kraju bądź za granicą. Ewentualne dorywcze prace stanowiły okazjonalny i niewielki dochód. Już przed wypadkiem w długich okresach był zarejestrowany jako bezrobotny, okresowo pobierał zasiłki dla bezrobotnych. Zatrudnił się jako palacz c.o., a takiej możliwości zatrudnienia aktualny stan zdrowia nie wyłącza.

Na podstawie art. 189 k.p.c. Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości. Szkody na osobie nie zawsze powstają jednocześnie ze zdarzeniem, które wywołało uszkodzenie ciała (uchwała SN 7 z 17 kwietnia 1970r. III CZP 34/69, OSN 1970 Nr 12, poz. 217). Rokowania z punktu widzenia ortopedycznego nie są pomyślnie.

Powód wygrał proces w przeważającej części. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 100 zd.2 k.p.c. Zasądzono na rzecz powoda wynagrodzenie jego pełnomocnika na zasadzie § 6 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r. poz. 490).

Na zasadzie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 j.t.). Sąd nakazał pobrać od pozwanego nieuiszczone koszty sądowe. Na nieuiszczone koszty sądowe składają się opłata od pozwu 4.546zł (bez opłaty od żądania odsetek ustawowych za zwłokę w zapłacie 12.000zł zadośćuczynienia) i wynagrodzenia biegłych w kwocie 2.482,52zł. Łącznie koszty wyniosły 6.646,32zł i nakazano pobranie tej kwoty od pozwanego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.